

VODIČ ZA

FANOVE

BILI AJLIŠ

MALKOLM KROFT

— Laguna —

SADZAJ

6

UVOD

8

PRVO POGLAVLJE: KOD KUĆE JE NAJBOLJE

14

DRUGO POGLAVLJE: PORODIČNI POSAO

22

TREĆE POGLAVLJE: ZVUCI I BOJE

32

ČETVRTO POGLAVLJE: DALEKO OD KUĆE

45

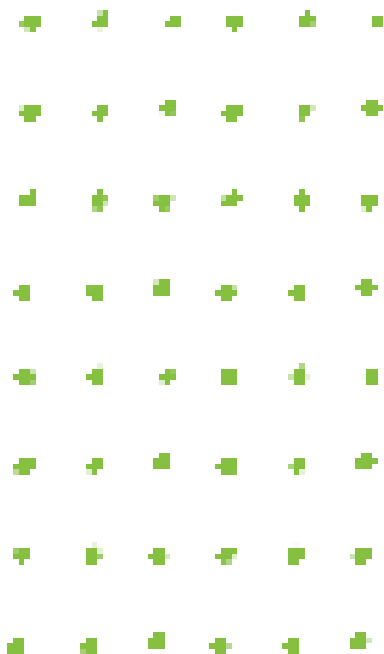
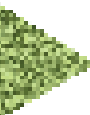
VIŠE NEGO ŠTO JESAM: NJEN STIL

48

PETO POGLAVLJE: FENOMEN

63

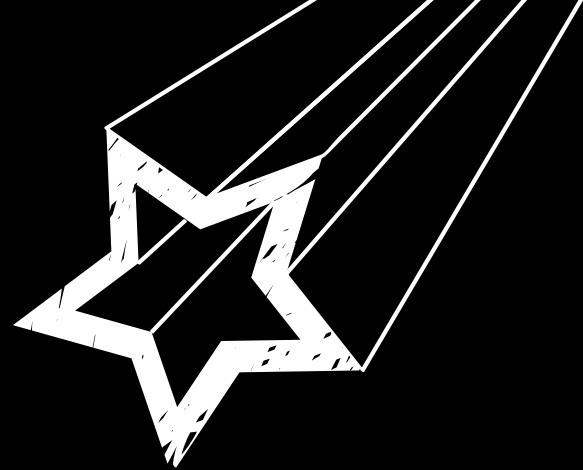
IZVORI

UVOD

**BILI AJLIŠ JE, JEDNOSTAVNO
REČENO, ZVUK SADAŠNJICE. TO ŠTO
JE STVORILA ZA NEKOLIKO GODINA
UPRAVO JE ONO ŠTO SE OČEKUJE
U DRUGOJ DEKADI XXI VEKA –
PREKO SVIH SKOKOVA, SLOMOVA I
STRAHOVA – DO ZVUKA.**

sivali na različite načine – čudna, magična, nepredvidiva. I sve je to tačno. I pogrešno. Jer ništa od toga nije važno. Bili je Bili.

Kao što ćemo pokazati otkrivajući uspon ove zvezde, jedino je bitno „šta i ko želiš da budeš“. I kritičari i fanovi su hvalili njenu autentičnost, čvrstu veru u sopstvenu kreativnu viziju i vrednost ličnosti, i to što se nije pridržavala ničijih pravila, pa ni svojih. Čak su je i veliki otpadnici roka zbog njenih postupaka navodili kao primer moderne pankerke koja su buni protiv svega, i ničega. „Ono što vidim da se događa sa mojom ćerkom, to je ista revolucija koja se odigrala kada sam ja bio njenih godina“, to je rekao Dejvid Grol, legendarni bubnjar *Nirvane* i pevač *Fu fajtersa* (*Foo Fighters*). „Oni su kroz muziku postali ono što jesu.“ Tom Jork iz *Redijoheda* (*Radiohead*) slaže se s tim. „Ti si jedina koja stvara nešto... zanimljivo danas“, rekao je Bili. Finijas, Bilin brat, kasnije je opisao taj komentar Bili kao „najkul stvar koju je ti je neko rekao“. Ali to nije samo kul – to pogađa u centar.

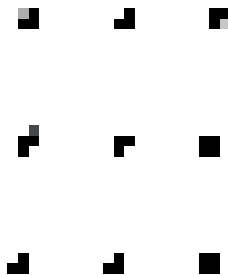
Sa svojim tripoznim, razućenim i sumornim pristupom svim žanrovima muzike, i vrećaste odeće – „kolektivni srednji prst za seksepil tinejdž pop zvezde“ ili se Bili oblači kako joj odgovara, odlučite sami – Bili Ajliš se možda razlikuje od drugih pop zvezda na planeti, ali se ne razlikuje od svojih fanova. Oni su jedinstveni i isti. Ona govori u njihovo ime i sa njima je. To je paradoks Bili Ajliš. Pevačica je pobunjena antiheroína, ali i najbezbedniji uzor. Bili se ne drogira niti pije alkohol, ne ističe svoje telo ili delo u seksualnom smislu, ona ponosno nosi ljubav prema svojoj porodici i širokim rukavima. Stalo joj je do fanova, ali voli da ih muči i zapanjuje. Izgleda zastrašujuće, ali skoči nekoliko koraka pre nego dođe do postelje u slučaju da se „neki monstrum uvukao ispod njenog kreveta da bi je zgrabio“. Bili je osvojila muzičku industriju čineći ono što ne bi trebalo a što je, paradoksalno, postalo normalno. Ali pre svega, njen globalni uspeh svodi se na prostu istinu: Bili je Bili. Ona radi ono što želi na svoj način. A vi se usudite da okrenete glavu.

**„BILI JE ZAHVATILA
NEŠTO OD
IZOLOVANOSTI,
OD DRUŠTVENE
ANKSIOZNOSTI,
OD GLOBALNE
ANKSIOZNOSTI KOJA
DANAS POSTOJI
I NAČIN NA KOJI
UTIČU NA IZGLEDE U
ŽIVOTU. NJENE IDEJE
I NJENI TEKSTOVI
SU TAKO KREATIVNI
I BRILJANTNI, ALI
ONA JE I DALJE
TINEJDŽERKA I NE
TRUDI SE DA BUDE
NEŠTO ŠTO NIJE.“**

ZEJN LOU

PRVO POGLAVLJE:

KOD KUĆE JE NAJBOLJE

KAD JE BILI AJLIŠ SNIMILA VOKALE ZA DIVNU BALADU SVOG BRATA *OCEAN EYES* SA SAMO 13 GODINA, NIJE ZNALA KAKVU ĆE BURU IZAZVATI. PET GODINA KASNIJE, NJENO DELO PREVAZIŠLO JE ŽANROVE, UKUSE I GENERACIJE. PEVAČICA SADA STOJI NA IVICI DA POSTANE NAJVREDNIJE BLAGO POPULARNE KULTURE, UMETNICA KOJA OLIČAVA OGLEDALO OVOG MRAČNOG, UVRNUTOG DOBA. ALI BEZ OBZIRA NA TO KAKO ĆE IZGLEDATI NJEN PUT U POP-STRATOSFERU, DOM ĆE UVEK BITI ONO ŠTO JE VEZUJE ZA ZEMLJU. „ON ME JE UČINIO OVAKVOM...”

Na njenom putovanju od nepoznate 14-godišnje tinejdžerke do svetski najpraćenije i vizuelno najupečatljivije ikone pop-kulture, Bili je uvek bila samosvojna. Čak i njeni kritičari ne mogu da opovrgnu tvrdnju fanova da je iskrena u svemu.

Pre nego što je Bili rođena u Hajlend Parku, u prašnjavom predgrađu Los Angelesa, njeni roditelji, „nezaposleni” glumci i muzičari Megi Berd i Patrik O’Konel borili su se da spoje kraj s krajem. „Ljudi imaju baš čudne verzije o tome kako sam odrasla, a mislim da je to zbog toga što sam devojčica, što sam iz El-Eja i što sam umetnica”, kaže Bili o svom odrastanju. „Po automatizmu, ljudi misle da si iz Beverli Hillsa. Ni blizu toga. Hajlend Park je sada postao popularan, ali kad sam odrastala, nije bilo tako... Nisam smela napolje po mraku jer je bilo opasno... Bilo je pucnjave – i to mnogo.”

Kad se Bili rodila decembra 2001, njeni roditelji su dobijali sitne uloge u popularnim američkim TV serijama *Prijatelji*, *Bez oduševljavanja*, *molim* i *Zapadno krilo*. I Megi i Patrik su bili glumci – Megi je bila čak članica komedijaške grupe *The Groundlings* sa Vilom Ferelom i učila je improvizacijama komičarku Melisu Makarti – ali računi se ne plaćaju respektom. „Odrasla sam bez novca, u siromaštvu. Imala sam jedan par cipela i košulju”, priseća se Bili. Za Megi i Patrika slava je uvek bila nadohvat ruke.

GORE U stilu *American Outfitters*, Bili na
„Teen Vogue Young Hollywood Gala“ 23.
septembra 2016.

LEVO Panorama rodnog grada Bili Ajliš,
Hajlend Park, Los Angeles.

„SKORO CELOG ŽIVOTA BILA SAM IZVOĐAČ, VOLELA SAM DA PEVAM I PIŠEM PESME U SVOJOJ SOBI ZA SVOJU DUŠU. NIKAD NISAM MISLILA DA ĆU IMATI MUZIČKU KARIJERU.“

GORE Redak osmeh na „Teen Vogue Young Hollywood Gala“ 23. septembra 2016.

Devedesetih godina prošlog veka oboje su odlučili da svoje karijere ostave po strani i postanu što bolji roditelji.

Da bi uspeli u tome, Megi i Patrik su napunili kuću muzikom, zvucima i bojama. I usvojili neka pravila. Dom je bila mala dvosobna kuća, a Megi i Patrik su spavali na madracu u dnevnoj sobi da bi Finijas i Bili imali svako svoju sobu. Uprkos malom prostoru, u svakoj sobi se nalazio po jedan pijanino.

„Cela porodica je zaista muzikalna“, priseća se Bili. „I mama i brat su pisali pesme, a tata je uvek svirao klavir i ukulele. Kad smo bili mali, tata je pravio mikseve sa pesmama *Bitlsa* (*The Beatles*) i Avril Lavinj, pa smo tako naučili mnogo od njih.“ Porodica je čak i usvojila pravilo. „Imali smo kao pravilo u kući da te niko ne tera na spavanje ako sviraš“, kaže mama Megi. „Muzika je dolazila odasvud.“

Uz muziku koja je neprekidno kružila malom kućom, članovi porodice su postali bliski. Hodnikom povezane dečje sobe doprinele su da za četiri godine Bili i njen brat Finijas razviju hemiju koja će stvoriti temelj njihovog kompozitorskog uspeha. Osim porodične posvećenosti muzici, roditelji su verovali da je školovanje u kući najbolje za njihovu decu, a odluka je doneta jer je Bili bila „osetljivo dete sa ozbiljnim strahom od odvajanja“ – strahom koji je prerastao u psihički poremećaj kad je Bili ušla u doba adolescencije. Bili je spavala u krevetu s roditeljima do svoje 10 godine. „Jedno od nas dvoje uvek je bilo tu“, kaže Patrik. „Oba deteta su bila teška za čuvanje, ali na različite načine“, dodaje Megi. „Finijas je bio problem jer je mučio sebe, pa bi vam bilo teško da ga gledate. Dok je Bili uživala da muči vas. Uopšte nije imala saosećanja. Govorila bi: 'Šta, plačeš? Ti si slabić.'“ „Bila sam užasna“, priseća se Bili. „Moj cilj je bio da drugi vrište.“

TOP 10 PESAMA BILI AJLIŠ NA JUTJUBU

1. BAD GUY
2. LOVELY (SA KALIDOM)
3. WHEN THE PARTY'S OVER
4. BELLYACHE
5. BURY A FRIEND
6. OCEAN EYES
7. IDONTWANNABEYOUANYMORE
8. YOU SHOULD SEE ME IN A CROWN
9. ALL THE GOOD GIRLS GO TO HELL
10. MY BOY

„SREĆNA SAM ŠTO IMAM PORODICU KOJU VOLIM I KOJA ME VOLI. RADIM TO ŠTO RADIM JEDINO ZATO ŠTO ME RODITELJI NISU NA TO PRIMORAVALI. DA SU MI REKLI: 'EVO GITARA, EVO MIKROFON, PEVAJ I KOMPONUJ', VEROVATNO BIH ODGOVORILA: 'DOVIĐENJA! ODOH DA SE DROGIRAM!'“

Školovanje kod kuće omogućilo je porodici da svi budu zajedno, i pružilo je Finijas i Bili mogućnost da uživaju u ljubavi prema pevanju, igranju i komponovanju, svemu što su voleli od malih nogu. „Školovala sam se kod kuće i to će me pratiti celog života“, kaže Bili. „Umesto da budem primorana da učim nešto što mi neće nikad zatrebati, učila sam ono što me zanima i što želim da pratim. Zbog ovog što se događa s mojom muzikom sada, zaista je bilo odlično što sam se školovala kod kuće.“

Dok je Finijas našao sebe u klaviru i gitari, Bili se prvo kreativno izražavala u baletu, stepovanju, džezu, hip-hopu i savremenom plesu. A ljubav prema plesu odvela ju je do pevanja. „Dugo sam plesala, i mogla bih da budem igračica, ali sam se povredila“, kaže Bili. „Verovala sam da je ples ono na šta ću biti usredsređena. Vežbala sam jedanaest sati nedeljno, nastupala i sve to. Mislila sam da je ples moj poziv, na neki način se i dalje bavim njime, jer igram na bini, u spotovima, i htela bih da imam plesače oko sebe. Nikad nisam mislila da ću imati baš 'posao'.“

Nekoliko godina Bili je igrala za sebe, čak i bila član plesne grupe. „To je verovatno bilo kad sam se osećala veoma nesigurno“, priseća se. „I nikad mi nije bilo prijatno u tesnoj odeći plesača. Uvek sam bila zabrinuta za svoj izgled. To je bio vrhunac užasavanja nad izgledom mog tela. Nisam mogla da se pogledam u ogledalo.“

GORE Bili na uspešnoj premijeri filma *Sve, baš sve*
(*Everything Everything*) 6. maja 2017.
Pesma *Ocean Eyes* pojavljuje se u filmu.

Jednog dana njeni snovi o baletskoj karijeri bukvalno su pali na pod. „Bila sam na času hip-hopa sa starijim, naprednijim igračima, dobila sam frakturu epifizne ploče butne kosti.“ Povreda je značila da zauvek mora da odustane od takmičarskog plesa. Ta činjenica ju je potukla. Imala je 11 godina. „Mislim da je tada počela depresija“, seća se Bili. „Osećala sam da propadam. Prošla sam kroz fazu samopovređivanja. Osećala sam da zaslužujem bol.“

Progonjena bolom, frustracijom i beznadežnošću usled povrede, Bili je – uz pomoć terapije i porodice – počela da kanališe svoju anksioznost kroz komponovanje, pretvarajući svoje mučne misli u stihove i stavljajući ih u akorde. „Sve mi je to bilo u glavi i htela sam da se otarasim toga“, kaže Bili. „Zato sam zapisala sve svoje misli i osećanja, i pretvorila ih u pesme. Nije bilo onog: e, sad ću da napišem pesmu. Samo sam to uradila.“ Finijas, koji je izrastao u vrsnog kompozitora i tekstopisca istovremeno kad i Bili, bio je zadivljen pokušajima njegove sestrice, iako to nije bio mejnstrim pop.

Iako Bili nije razmišljala o pozivu pevačice, oduvek je volela da peva. „Ja sam zapevala i kad me je mama rodila“, jednom se našalila. „Neprestano sam pevala ili dizala galamu, uvek vikala, uvek slušala muziku. Povremeno bi morali da me učutkaju – uvek sam bila bučna, i još uvek sam.“

Da bi usmerili muzičku energiju ka nečem svrsishodnijem, Megi i Patrik su upisali Bili u Dečji hor Los Andelesa. I tu je razvila svoj sada dobro poznati glas. I naučila kako da ga koristi. „Bila sam u Dečjem horu Los Andelesa od svoje osme godine. Sve što koristim sada uglavnom sam naučila u horu. Tu sam razvila tehniku. Otkrili su mi različite tipove klasične muzike i kako oni mogu da budu divni. Sa 11 sam počela da pišem pesme jer je to dobar način da se izraze osećanja. Sve to mi je pomoglo i da razvijem stil pri izvođenju pesama; mogla sam da razvijem svoj sopstveni. Na horu sam naučila i kako da sačuvam svoj glas... Neki izvođači upropaste svoj glas jer ne znaju za bolje.“

**„ODUVEK SAM
ŽELELA DA BUDEM
NA BINI I DA MI
LJUDI KLIČU.“**